> Oto przychodzi z obłokami i ujrzy go wszelkie oko, także ci, którzy go przebili. I będą lamentować przed nim wszystkie plemiona ziemi. Tak, amen.
>
> *— Objawienie 1:7*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Ukrzyżowanie, Jezus, Drugie przyjscie

Interpretacja:
Objawienie 1:7 ukazuje potężny i poruszający obraz powrotu *Jezusa* na ziemię – powtórnego przyjścia *Chrystusa*.

Znaczenie tego wersetu

Powtórne przyjście Chrystusa stanowi fundament wiary chrześcijańskiej. W tym fragmencie obraz Jezusa „przychodzącego z obłokami” oznacza, że pojawi się On w sposób chwalebny i triumfalny, z majestatem i mocą, które wprawią w osłupienie wszystkich, którzy Go ujrzą. Co więcej, fakt, że „ujrzy Go wszelkie oko”, wskazuje na wydarzenie o charakterze powszechnym – takie, którego nikt na ziemi nie przeoczy.

Werset wspomina również o tych, którzy „Go przebili” – odnosząc się do osób, które bezpośrednio lub pośrednio przyczyniły się do Jego ukrzyżowania – przypominając nam, że zwycięstwo Chrystusa nad śmiercią i grzechem było całkowite. Z kolei reakcja „wszystkich pokoleń ziemi” świadczy o ogromnym znaczeniu tego wydarzenia; jest to punkt zwrotny w historii ludzkości, w którym każdy zostanie wezwany, by stanąć przed Panem i zdać sprawę ze swojego życia.

Refleksja nad tym wersetem

Werset ten skłania nas do refleksji nad wagą naszego zaangażowania w wiarę oraz nad naszą relacją z Jezusem. Powszechny charakter powtórnego przyjścia uświadamia nam, że każdy z nas będzie musiał stanąć przed Nim i zdać sprawę ze swoich czynów. Niezwykle ważne jest, abyśmy byli przygotowani na ten moment i żyli zgodnie z Bożymi przykazaniami.

Ponadto werset ten stanowi poważne ostrzeżenie dla tych, którzy jeszcze nie przyjęli Chrystusa do swoich serc. Sąd ostateczny będzie czasem wielkiego płaczu i smutku dla osób, które za życia odrzuciły Chrystusa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ja jestem Alfa i Omega, początek i koniec, mówi Pan, który jest i który był, i który ma przyjść, Wszechmogący.
>
> *— Objawienie 1:8*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Wszechmocny, Życie wieczne, Bog, niezawodność, Drugie przyjscie

Interpretacja:
Księga Objawienia zawiera wiele zagadkowych zwrotów i terminów, które mogą być mylące. Jednak jednym z najbardziej interesujących i znaczących wersetów tej księgi jest *Objawienie 1:8*, powszechnie znane jako słowa: *„Ja jestem Alfa i Omega, początek i koniec”*.

Werset ten odnosi się do Boga Wszechmogącego, który jest początkiem i końcem wszystkiego. Jak jednak możemy odnieść te słowa do naszego życia i dlaczego ich znajomość jest tak ważna?

Rozważania o Alfie i Omedze

Aby lepiej zrozumieć pojęcia *Alfy i Omegi*, musimy pochylić się nad imionami przypisywanymi Bogu. Termin *„Alfa”* oznacza pierwszą literę alfabetu greckiego, podczas gdy *„Omega”* – ostatnią. Bóg jest zatem początkiem i końcem wszystkiego: od świtu stworzenia aż po kres czasu. To On daje początek wszelkim rzeczom i On doprowadzi wszystko do ostatecznego celu.

W codziennym życiu często martwimy się o przyszłość i o to, co nas czeka. Musimy jednak pamiętać, że Bóg jest Wszechmogący i sprawuje władzę nad wszystkim. Powinniśmy polegać na Nim i ufać, że będzie nas prowadził we wszystkim, co czynimy.

Najwyższy a rozwianie wątpliwości

Werset *Objawienia 1:8* mówi nam również, że Bóg to *„który jest i który był, i który ma przyjść, Wszechmogący”*. Słowa te ukazują, że Bóg istnieje poza czasem, a Jego moc jest nieograniczona. Jest On wieczny i nieustannie obecny w naszym życiu, nawet wtedy, gdy tego nie dostrzegamy.

Takie zrozumienie może pomóc nam rozwiać wątpliwości i lęki, z którymi się zmagamy. Musimy pamiętać, że Bóg jest Wszechmogący i ma moc uczynić wszystko. Powinniśmy ufać, że będzie On kierował naszymi krokami i pomagał nam podejmować mądre decyzje.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I zobaczyłem umarłych, wielkich i małych, stojących przed Bogiem, i otwarto księgi. Otwarto też inną księgę, księgę życia. I osądzeni zostali umarli według tego, co było napisane w księgach, to znaczy według ich uczynków. I wydało morze umarłych, którzy w nim byli,

> również śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich byli. I zostali osądzeni, każdy według swoich uczynków.
>
> *— Objawienie 20:12-13*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: sadzic, Zmartwychwstanie

Interpretacja:
Księga Objawienia jest pełna symboliki i alegorii, co może czynić niektóre jej fragmenty trudnymi do zrozumienia dla osób nieobeznanych z jej językiem. Przykładem tego jest fragment *Objawienie 20:12-13*, opisujący zjawisko, które na pierwszy rzut oka może wydawać się dziwne: morze, Śmierć i Hades oddają umarłych, aby zostali osądzeni według swoich czynów.

Sąd nad umarłymi

W tym fragmencie biblijnym widzimy, że umarli są sądzeni *„według swoich czynów”*, co oznacza, że ocenia się ich na podstawie tego, jak żyli i jak traktowali innych. Niezależnie od tego, czy byli wielcy, czy mali (pod względem statusu społecznego lub wpływów), każdy stanie przed sądem. W tym kontekście autor dodaje, że podczas procesu oceny otwierane są księgi, w tym jedna zwana *„Księgą Życia”*.

Czym jest Księga Życia?

Księga Życia jest wielokrotnie wspominana w Biblii i odnosi się do rejestru zawierającego imiona wszystkich osób zbawionych lub odkupionych przez Boga. Innymi słowy, ci, których imiona zapisano w Księdze Życia, zostaną oszczędzeni przed ostatecznym sądem, podczas gdy osoby niewymienione w niej zostaną osądzone i potępione.

Co w tych wersetach oznacza „morze”?

W kontekście Apokalipsy „morze” często odnosi się do ludzkości jako całości – a konkretnie do osób oddalonych od Boga i pogrążonych w grzechu. W tym sensie wersety

te można interpretować jako stwierdzenie, że nawet ci, którzy żyją z dala od Boga i umierają w grzechu, zostaną osądzeni za swoje czyny.

Kim są wspomniani tu „umarli”?

„Umarli” wspomniani w tych wersetach to osoby, które zmarły przed powrotem *Chrystusa* na ziemię. Niektórzy uważają, że dotyczy to tylko chrześcijan, jednak większość badaczy stoi na stanowisku, że odnosi się to do całej ludzkości, ponieważ w chwili powrotu Chrystusa wszyscy zmarli – zarówno dobrzy, jak i źli – zostaną poddani sądowi.

Co oznacza „Hades”?

W mitologii greckiej Hades był podziemnym królestwem zmarłych, natomiast w kontekście biblijnym termin ten zazwyczaj odnosi się do miejsca, w którym duchy zmarłych przebywają aż do Dnia Sądu. Niektóre przekłady Biblii używają słowa „piekło” zamiast „Hades”, jednak należy zauważyć, że biblijne pojęcie „piekła” różni się od wizji piekła przedstawianej w niektórych przejawach kultury popularnej jako miejsca wiecznych męczarni.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławiony i święty ten, kto ma udział w pierwszym zmartwychwstaniu. Nad nimi druga śmierć nie ma władzy, lecz będą kapłanami Boga i Chrystusa i będą z nim królować tysiąc lat.
>
> *— Objawienie 20:6*

Książka: Nowy Testament / Objawienie

Tematy: śmierć, Krolestwo Boga, Mesjasz, Zmartwychwstanie

Interpretacja:

Objawienie 20:6 mówi o znaczeniu pierwszego zmartwychwstania oraz o tym, że ci, którzy w nim uczestniczą, nie doświadczą drugiej śmierci. Pierwsze zmartwychwstanie odnosi się do momentu, w którym *wierzący w Jezusa* zostaną wskrzeszeni z martwych w chwili Jego powtórnego przyjścia. Wydarzenie to jeszcze nie nastąpiło, lecz Pismo Święte daje nam proroczy wgląd w to, co wydarzy się w przyszłości.

Co oznacza druga śmierć?

Druga śmierć wiąże się z ostatecznym sądem, podczas którego wszyscy, którzy nie uwierzyli *w Jezusa jako swojego Zbawiciela*, zostaną skazani na wieczne potępienie w jeziorze ognia. Pismo Święte wyraźnie wskazuje, że drugiej śmierci należy za wszelką cenę unikać. Ci, którzy dostąpią udziału w pierwszym zmartwychwstaniu, nie staną przed tym ostatecznym sądem, lecz zostaną przyjęci do wieczności z Panem.

Jak możemy odnieść ten werset do naszego życia?

Werset ten stanowi wezwanie dla wierzących, by trwali w wierze i aż do końca pokładali ufność w Jezusie. Naszym celem jako chrześcijan jest udział w pierwszym zmartwychwstaniu i uniknięcie drugiej śmierci. Aby to osiągnąć, musimy dostrzec wagę posłusznego podążania za Chrystusem i życia zgodnego z Jego wolą. Musimy dążyć do wytrwałości w wierze, pokonując próby i pokusy, które napotykamy na naszej drodze.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I usłyszałem donośny głos z nieba: Oto przybytek Boga jest z ludźmi i będzie mieszkał z nimi. Oni będą jego ludem, a sam Bóg będzie z nimi i będzie ich Bogiem. I otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu, i śmierci już nie będzie ani smutku, ani krzyku, ani bólu nie będzie,

> bo pierwsze rzeczy przeminęły.
>
> *— Objawienie 21:3-4*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: śmierć, Życie wieczne, Bog, smutek, choroba, troska

Interpretacja:
Te wersety dobitnie ukazują Bożą obietnicę obecności w życiu Jego dzieci. W tym fragmencie apostoł *Jan* opisuje potężny głos ogłaszający, że Bóg rozbije swój namiot pośród ludzi, zamieszka z nimi i na wieki będzie ich Bogiem. Co jednak oznacza to dla każdego z nas?

Nasza natura ciągłego poszukiwania

Choć niektórzy mogą sądzić, że obietnica ta dotyczy jedynie chwili osiągnięcia życia wiecznego po śmierci, w rzeczywistości Bóg pragnie być obecny w naszym życiu już teraz. Biblia ukazuje nas jako istoty nieustannie czegoś poszukujące. Szukamy szczęścia, osobistego spełnienia, miłości, samorealizacji i wielu innych rzeczy, co utrzymuje nas w stanie ciągłego dążenia. Tymczasem w Bożej obecności możemy znaleźć wszystko, czego potrzebujemy. On jest drogą do szczęścia, pokoju i wewnętrznego spokoju.

Bóg jest naszym schronieniem

W *Psalmów 46:1* psalmista ogłosił: *„Bóg jest naszą ucieczką i siłą, najpewniejszą pomocą w utrapieniu”*. Ta sama obietnica wybrzmiewa w *Objawienie 21:3-4*. Bóg mieszka z nami – co oznacza, że przebywa w samym naszym wnętrzu. Ilekroć czujemy się zniechęceni lub przytłoczeni, możemy zwrócić się do Niego po potrzebne nam ukojenie. Jego obecność daje nam nadzieję i siłę, by iść naprzód, nawet gdy sytuacja staje się trudna.

Jesteśmy Jego dziećmi

Obietnica ta podkreśla również niezawodną miłość Boga do nas. Pragnie On być z nami – mieszkać w nas – by się o nas troszczyć i nas chronić. Jak mówi werset, będziemy *„Jego*

ludem” – co oznacza, *że jesteśmy Bożymi dziećmi*. On troszczy się o nasze życie, potrzeby, dążenia i marzenia. Dzięki Bożej obecności w naszym życiu możemy być pewni, że On zawsze będzie przy nas.

Nie będzie już śmierci, żałoby, płaczu ani bólu

W tych wersetach Biblia mówi nam o przyszłym czasie, kiedy ustanie wszystko, co powoduje ból i cierpienie. Nie będzie już śmierci, bólu ani chorób, a także bolesnych rozstań czy pożegnań. Zniknie płacz, szlochanie i udręka duszy. Boża obietnica głosi, że w tym przyszłym królestwie ci, którzy za Nim podążają, znajdą ukojenie i pokój.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A oto przyjdę wkrótce, a moja zapłata jest ze mną, aby oddać każdemu według jego uczynków.
>
> *— Objawienie 22:12*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Jezus, nagroda, Drugie przyjscie, czasy ostateczne

Interpretacja:
Księga Objawienia to jedna z najbardziej fascynujących ksiąg Biblii, pełna proroctw, symboliki i apokaliptycznych przesłań, które od wieków intrygują badaczy Pisma Świętego. Wspomniany werset znajduje się pod koniec księgi; *Jezus* mówi w nim o swoim powtórnym przyjściu oraz o nagrodzie, jaką otrzymamy za nasze czyny. Słowa te wzywają nas do refleksji nad naszym życiem i postępowaniem oraz nad tym, jak żyjemy, *przygotowując się na przyjście Chrystusa*.

Obietnica Chrystusa

„A oto przyjdę wkrótce, a moja zapłata jest ze mną, aby oddać każdemu według jego uczynków”. Słowa te stanowią obietnicę Chrystusa, że wkrótce powróci, aby wynagrodzić nas za nasze czyny. Nagroda ta może być pozytywna lub negatywna, w zależności od tego, jak postępowaliśmy w czasie naszego ziemskiego życia. Dlatego tak ważne jest, aby każdy z nas przyjrzał się swojemu życiu, ocenił swoje czyny i sprawdził, czy są one zgodne z wolą Bożą.

Nasza nagroda

Nagroda, którą otrzymujemy od Chrystusa, nie ma charakteru materialnego ani ziemskiego – jest nagrodą duchową. Wynika ona z naszych czynów; może nią być na przykład korona życia, miejsce w niebie czy powołanie na kapłanów Boga. Nagrody te są dostępne dla wszystkich, którzy oddają się wypełnianiu woli Bożej i prowadzeniu pobożnego życia w dzisiejszym świecie.

Wezwanie do refleksji

Werset ten zachęca nas do postawienia sobie pytania o to, jak żyjemy. Czy jesteśmy oddani wypełnianiu woli Bożej? Czy prowadzimy życie zgodne z Bożymi zasadami? Czy poświęcamy nasze zasoby i czas, by pomagać potrzebującym? Nie możemy lekceważyć znaczenia naszych czynów; każde nasze działanie może wpłynąć na ostateczną nagrodę.

Konieczność działania

Fakt, że Chrystus obiecuje rychłe przyjście, oznacza, iż nie ma czasu do stracenia. Musimy działać szybko: żałować za grzechy i poświęcić życie wypełnianiu woli Bożej. Nie wolno nam zwlekać z nawróceniem ani z decyzją o prowadzeniu bardziej pobożnego życia. Przyjście Chrystusa jest nieuniknione i musimy być na ten moment gotowi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Tak mówi ten, który zaświadcza o tym: Zaprawdę, przyjdę wkrótce. Amen! O tak, przyjdź, Panie Jezu!
>
> *— Objawienie 22:20*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Jezus, Drugie przyjscie, czasy ostateczne

Interpretacja:
Księga Objawienia jest jedną z najbardziej fascynujących i tajemniczych ksiąg Biblii. Zawiera ona symboliczne wizje i proroctwa, które na przestrzeni dziejów interpretowano na różne sposoby. *Objawienie 22:20* stanowi jedno z ostatnich stwierdzeń tej księgi i zawiera obietnicę, na którą od dawna oczekują miliony chrześcijan na całym świecie: *powtórne przyjście Jezusa Chrystusa*.

Kontekst wersetu

Apokalipsa św. *Jana* to księga napisana w formie wizji, w której *Duch Święty* prowadzi Apostoła przez czas i przestrzeń, by mógł on ujrzeć przyszłość ludzkości. Autor został zesłany na wyspę Patmos za głoszenie Ewangelii; to właśnie tam napisał tę księgę, aby dać nadzieję prześladowanym chrześcijanom swoich czasów oraz wszystkim przyszłym pokoleniom.

Objawienie 22:20 znajduje się w ostatnim rozdziale księgi i zawiera słowa, które Jezus Chrystus wypowiedział do Jana jako ostatnie. W tym fragmencie Pan określa siebie mianem *Alfy i Omegi, Pierwszego i Ostatniego, Początku i Końca (w. 13)*. Następnie oświadcza, że Jego słowa są wiarygodne i prawdziwe (w. 6) oraz że przyjdzie wkrótce (w. 12, 20).

Powtórne przyjście Jezusa Chrystusa

Powtórne przyjście Jezusa Chrystusa jest fundamentalną prawdą wiary chrześcijańskiej. To długo oczekiwany moment, w którym Pan powróci na ziemię, aby ustanowić swoje

królestwo i sądzić żywych oraz umarłych. Nauczanie to pojawia się w wielu miejscach Biblii, zarówno w Starym, jak i w Nowym Testamencie.

Księga Objawienia jest jedną z tych ksiąg, które dostarczają najwięcej szczegółów na temat powtórnego przyjścia Jezusa Chrystusa oraz poprzedzającego je okresu, zwanego *„czasami ostatecznymi”*. Według tej księgi przyjście Pana będzie wydarzeniem spektakularnym i budzącym grozę, sprawiającym, że możni tego świata zadrżą w Jego obecności *(Objawienie 6:15–17)*. Przybędzie On wraz z zastępami niebieskimi i ustanowi swój tron w Jerozolimie *(Psalmów 2:6)*.

Konieczność przygotowania

Fakt, że *Jezus Chrystus* zapewnia nas o swoim rychłym przyjściu, stanowi dla chrześcijan nieustanne przypomnienie o tym, jak ważne jest przygotowanie się. Choć nie znamy dnia, w którym to nastąpi, nie możemy spocząć na laurach; Musimy żyć w świętości i czujności, nieustannie oczekując Jego przyjścia *(Mateusza 24:42–44)*.

Przyjście Pana powinno również motywować nas do dzielenia się Ewangelią z tymi, którzy jej jeszcze nie przyjęli. Musimy trwać w Jego dziele aż do momentu Jego powrotu *(I Koryntian15:58)* i prowadzić życie pełne miłości oraz miłosierdzia – życie, które odzwierciedla Jego miłość i czyni nas godnymi Jego Królestwa *(I Jana 2:28–29)*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa niech będzie z wami wszystkimi. Amen.
>
> *— Objawienie 22:21*

Książka: Nowy Testament / Objawienie

Tematy: błogosławieństwo, laska, Jezus

Interpretacja:
Objawienie 22:21 stanowi nie tylko jej zakończenie, lecz także wyraz nadziei i ufności w Bożą łaskę, przeznaczoną dla wszystkich wierzących. Podkreśla on, że zbawienie, życie wieczne i społeczność z Bogiem są dostępne dzięki łasce *Jezusa Chrystusa* oraz że łaska ta obejmuje wszystkich, którzy w Niego wierzą. Werset ten wieńczy Księgę Objawienia, wskazując, że Boża łaska i miłość będą towarzyszyć wierzącym po wszystkie czasy.

„Łaska naszego Pana Jezusa Chrystusa”

Zwrot ten wskazuje na niezasłużone miłosierdzie i miłość Boga, objawione przez Jezusa Chrystusa. Jest to kluczowy motyw chrześcijaństwa; w tym miejscu podkreśla on, że zbawienie i życie wieczne są dostępne jedynie dzięki wierze w Jezusa.

„Niech będzie z wami wszystkimi”

Słowa te są skierowane do wierzących – do wszystkich, którzy przyjmują nauczanie *Jezusa* i idą za Nim. Błogosławieństwo to obejmuje każdego, kto wierzy w Niego i stara się żyć zgodnie z Jego przykazaniami.

„Amen”

Słowo to, oznaczające *„zaprawdę”* lub *„niech tak się stanie”*, stanowi zwieńczenie modlitwy i potwierdza prawdziwość oraz znaczenie tego błogosławieństwa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto przyjdę wkrótce, trzymaj to, co masz, aby nikt nie wziął twojej korony.

> — *Objawienie 3:11*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: cierpliwość, nagroda, Drugie przyjscie

Interpretacja:
Werset ten jest częścią listu do zboru w Filadelfii, zawartego w Księdze Objawienia. W tym kontekście *Jezus* przemawia przez *Jana* do wierzących w Filadelfii, mówiąc im, że wkrótce powróci i że muszą oni trwać niezachwianie w wierze.

„Oto przyjdę wkrótce” to zapowiedź bliskiego powtórnego przyjścia *Chrystusa*. Jest to obietnica wielokrotnie powtarzana w Nowym Testamencie, stanowiąca źródło nadziei i pocieszenia dla wierzących. Oznacza ona, że Jezus powróci, aby osądzić świat, odkupić swoich wyznawców i ustanowić swoje wieczne królestwo.

„Trzymaj to, co masz” to wezwanie do wytrwałości w wierze. Wierzący w Filadelfii są zachęcani, by trwać mocno przy swoich przekonaniach i nie ulegać fałszywym naukom ani presji świata. Może to być wyzwaniem, zwłaszcza w czasach prześladowań czy przeciwności, jednak jest kluczowe dla utrzymania relacji z Bogiem.

„Aby nikt nie wziął twojej korony” odnosi się do wiecznej nagrody, którą Bóg obiecał tym, którzy pozostają Mu wierni. *„Korona”* jest metaforą życia wiecznego i chwalebnego dziedzictwa, jakie wierzący otrzymają w niebie. Gdyby wierzący w Filadelfii ulegli presji świata i porzucili wiarę, ryzykowaliby utratę tej nagrody.

Podsumowując, *Objawienie 3:11* stanowi potężne wezwanie do wytrwałości i wierności w wierze chrześcijańskiej. Jezus mówi swoim wyznawcom, że Jego powrót jest bliski i że muszą oni trwać niezachwianie w wierze, aby otrzymać czekającą na nich wieczną nagrodę. Werset ten przypomina o nadziei i chwale, które czekają na tych, co pozostają wierni Jezusowi, niezależnie od prób czy trudności, z jakimi mogą się mierzyć.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ja wszystkich, których miłuję, strofuję i karcę. Bądź więc gorliwy i pokutuj.
>
> *— Objawienie 3:19*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: nawrócenie, życie, miłość, kara, pokuta

Interpretacja:
Księga Objawienia to ostatnia księga Nowego Testamentu, uznawana za proroctwo dotyczące końca świata. Zawiera ona wiele treści na temat Bożej miłości, miłosierdzia, sprawiedliwości i odkupienia. W szczególności werset *Objawienie 3:19* mówi o tym, jak Bóg upomina i karci tych, których miłuje.

Bóg upomina i karci

W *Objawienie 3:19* Bóg mówi: *„Ja wszystkich, których miłuję, strofuję i karcę”*. Słowo *„upominać”* oznacza wskazywanie na błąd lub udzielanie nagany. Słowo *„karcić”* odnosi się do skorygowania postępowania lub wymierzenia kary wychowawczej. Oba te pojęcia wskazują, że Bóg jest gotów ingerować w nasze życie, gdy potrzebujemy skorygowania i karcenia. Choć może się to wydawać surowe, w rzeczywistości jest aktem miłości.

Kiedy Bóg kogoś upomina lub karci, nie czyni tego lekkomyślnie ani pod wpływem kaprysu. Działa, ponieważ wie, że dana osoba potrzebuje pomocy w zmianie swojego postępowania lub w pokonaniu trudności. Zatem Boże upomnienie i karcenie płyną z miłości i mają na celu pomóc nam stać się lepszymi.

Dlaczego Bóg karci?

Biblia zawiera wiele przykładów sytuacji, w których Bóg upominał lub karcił ludzi. Na przykład Izraelici byli karceni wielokrotnie, gdy nie słuchali Boga i oddawali cześć bożkom. Znajdujemy tam również opisy proroków, których Bóg upominał, gdy nie wypełniali Jego poleceń.

Dlaczego jednak Bóg karci? Istnieje ku temu kilka powodów. Po pierwsze, Bóg karci nas, by skorygować nasze postępowanie, gdy zbaczamy z właściwej drogi. Wie, że jeśli będziemy nadal podążać w złym kierunku, sprowadzimy cierpienie na siebie i na ludzi wokół nas. Dlatego Bóg interweniuje, pomagając nam wrócić na właściwą ścieżkę. Po drugie, Bóg karci nas, by chronić przed złem. Gdy decydujemy się na coś, co może być dla nas niebezpieczne, Bóg może wkroczyć i udzielić nam nagany lub kary, aby powstrzymać nas przed realizacją tego zamiaru. Choć w danej chwili może się to wydawać surowe, może nas uchronić przed znacznie poważniejszymi kłopotami.

Co więcej, Bóg karci nas, by udzielić nam lekcji. Gdy postępujemy niewłaściwie, możemy wyciągnąć wnioski z własnych błędów i wzrastać w wierze oraz mądrości. Zamiast postrzegać karcenie jedynie jako karę, możemy widzieć w nim lekcję, którą musimy przyswoić, aby stać się lepszymi ludźmi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Oto stoję u drzwi i pukam. Jeśli ktoś usłyszy mój głos i otworzy drzwi, wejdę do niego i spożyję z nim wieczerzę, a on ze mną.
>
> *— Objawienie 3:20*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: jedzenie, sluchac, posłuszeństwo, obietnice

Interpretacja:

Werset *Objawienie 3:20* jest dobrze znany większości chrześcijan. Opisuje on wezwanie *Jezusa Chrystusa* skierowane do życia tych, którzy Go słuchają i na nie odpowiadają. Zastosowana tu obrazowość ukazuje zamknięte drzwi, które można otworzyć jedynie od wewnątrz. *Chrystus* nie może wejść w nasze życie, dopóki nie otworzymy drzwi, by Go zaprosić.

Zamknięte drzwi otwierane od wewnątrz

Zamknięte drzwi to biblijna metafora opisująca oddzielenie między Bogiem a ludzkością. Biblia naucza, że ludzkość jest oddzielona od Boga od początku dziejów, odkąd *Adam i Ewa* popełnili grzech. Od tamtej pory ludzie pozostają w oddaleniu od Boga i mogą do Niego powrócić jedynie dzięki wierze oraz otwarciu drzwi swoich serc.

To Jezus Chrystus puka do drzwi. Wzywa On ludzi, by otworzyli swoje serca i spożyli z Nim posiłek. Warto zauważyć, że jest to zaproszenie osobiste; każdy człowiek musi odpowiedzieć na nie indywidualnie.

Znaczenie posiłku

Posiłek, o którym w tym wersecie mówi Jezus Chrystus, symbolizuje akt wspólnoty i przyjaźni. Jego zaproszenie do wspólnego posiłku jest wyrazem Jego głębokiej miłości oraz pragnienia osobistej relacji z każdym z nas.

W kulturze czasów Jezusa wspólne spożywanie posiłku uważano za znak przyjaźni i braterstwa. Posiłek, o którym mówi Jezus Chrystus, oznacza bliską więź łączącą Go z nami. Jest to istotny aspekt wiary chrześcijańskiej, zakorzeniony w osobistej relacji z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Temu, kto zwycięży, dam zasiąść ze mną na moim tronie, jak i ja zwyciężyłem i zasiadłem z moim Ojcem na jego tronie.
>
> *— Objawienie 3:21*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Ojciec, niebo, Jezus, przezwyciezanie, nagroda

Interpretacja:
Według nauczania biblijnego bycie zwycięzcą oznacza odniesienie triumfu w walce z grzechem, pokusami i próbami dnia codziennego. Oznacza to zdolność do pokonywania przeszkód oraz osiągania celów – zarówno duchowych, jak i doczesnych – w sposób prawy i zgodny z zasadami moralnymi, pod Bożym przewodnictwem. W świetle *Objawienie 3:21* ci, którzy skutecznie przezwyciężają przeciwności, dostąpują zaszczytu zasiadania na Bożym tronie.

Jak możemy stać się zwycięzcami?

Życie pełne jest pokus, trudności i prób. Każdego dnia stajemy w obliczu nowych sytuacji, które zagrażają naszej wierze i duchowej wędrówce. Dlatego też modlitwa, medytacja, zgłębianie *Słowa Pańskiego* oraz refleksja stanowią klucz do pokonania tych pokus i prób.

Co więcej, niezbędne jest zaufanie Bogu i wiara w to, że nieustannie nas On prowadzi i chroni. Jeśli ufamy Bogu, pokonamy trudności i znajdziemy siłę, by iść naprzód. Warto również podkreślić, że bycie zwycięzcą nie oznacza bycia doskonałym; chodzi raczej o dążenie do tego, co słuszne, zachowanie pozytywnego nastawienia oraz wiarę w Bożą łaskę.

Zasiadanie u boku Boga

Objawienie 3:21 przyznaje szczególny przywilej tym, którzy wychodzą zwycięsko z prób. Bóg zasiada na swoim tronie i zaprasza osoby godne miana „zwycięzców”, by zasiadły u Jego boku. Werset ten zawiera obietnicę skierowaną do konkretnej grupy ludzi: tych,

którzy potrafią przezwyciężyć życiowe pokusy i próby. Jest to jednak coś więcej niż tylko obietnica „nagrody” za nasze czyny; to świadectwo *Bożej miłości do Jego dzieci*.

Uzupełnieniem tego wersetu jest obraz *Chrystusa*, który również zasiadł na tronie *Swojego Ojca*. Jako ludzie jesteśmy powołani, by czerpać inspirację z postawy *Jezusa* i naśladować Go, ucząc się od Niego pokory oraz oddania *naszemu Ojcu Niebieskiemu*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Kto zwycięży, będzie ubrany w białe szaty i nie wymażę jego imienia z księgi życia, lecz wyznam jego imię przed moim Ojcem i przed jego aniołami.
>
> *— Objawienie 3:5*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: uznanie, Anioły, niebo, życie, przezwyciezanie, obietnice

Interpretacja:
Księga Objawienia uchodzi za jedną z najbardziej mistycznych i przerażających ksiąg Nowego Testamentu. Jeśli jednak zagłębimy się w jej treść, możemy odkryć przesłanie pełne nadziei i miłości dla wierzących. Jedno z takich przesłań znajduje się w *Objawienie 3:5*, gdzie *Jezus* obiecuje, że nie wymaże imion zwycięzców z Księgi Życia.

Białe szaty zwycięzcy

Początek wersetu *Objawienie 3:5* nawiązuje do białych szat, które „zwycięzca” otrzyma w życiu wiecznym. Szaty te symbolizują czystość i świętość, jakie chrześcijanin osiąga dzięki wytrwaniu w wierze oraz pokonywaniu prób i pokus podczas ziemskiego życia.

Choć szaty te odnoszą się do życia w niebie, sama idea dotyczy również naszej codzienności na ziemi. Musimy pamiętać, że jako chrześcijanie jesteśmy powołani do życia w świętości i czystości. Łatwo ulec pokusie, lecz dzięki *Duchowi Świętemu* i oddaniu Bogu możemy odnieść zwycięstwo i otrzymać białe szaty zwycięzcy.

Księga Życia

O Księdze Życia wspomniano w Biblii wielokrotnie; w tym wersecie odnosi się ona do niebiańskiego rejestru zawierającego imiona zbawionych – tych, którzy uzyskają dostęp do wiecznego Królestwa Bożego w niebie. Wymazanie imienia z Księgi Życia oznacza utratę wiecznego zbawienia.

Pewność wiecznego zbawienia jest kluczowym zagadnieniem w życiu chrześcijanina. Obawa przed utratą zbawienia często rodzi w wierzącym wątpliwości i niepokój. Jednak obietnica zawarta w tym wersecie zapewnia nas, że jeśli wytrwamy i zwyciężymy w trakcie naszego ziemskiego życia, nasze imiona pozostaną w Księdze Życia, a my wejdziemy do nieba.

Wyznanie imienia przed Ojcem i Jego aniołami

W tym wersecie *Jezus* obiecuje, że przyzna się do nas przed *Swoim Ojcem Niebieskim* i Jego aniołami, jeśli pozostaniemy niezachwiani w wierze oraz zachowamy czystość i świętość. Wyznanie imienia wierzącego przed *Ojcem* świadczy o szczególnej więzi łączącej go z Bogiem.

Prawda jest taka, że nasza relacja z Bogiem umacnia się, gdy zmagamy się z pokusami w codziennym życiu. I choć obietnica wyznania naszego imienia może wydawać się czymś drobnym, stanowi ona potężne przypomnienie, że Bóg zna nas osobiście i ceni naszą wierność w codzienności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A wszelkie stworzenie, które jest w niebie i na ziemi, i pod ziemią, i w morzu, i wszystko, co w nich jest, słyszałem, jak mówiło: Zasiadającemu na tronie i Barankowi błogosławieństwo i cześć, i chwała, i moc na wieki wieków.
>
> *— Objawienie 5:13*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: stworzenie, wdzięczność, chwala, adoracja

Interpretacja:
W *Objawienie 5:13* apostoł *Jan* opisuje wizję, w której cześć i chwała są oddawane Temu, który zasiada na tronie, oraz Barankowi. Werset ten ukazuje majestat Boga i Jego zwierzchnią władzę nad całym stworzeniem.

Fragment ten rozpoczyna się od wzmianki o całym stworzeniu – w niebie, na ziemi, pod ziemią i w morzu. Świadczy to o wszechmocy Boga i Jego panowaniu nad wszystkim. Chrześcijanie wierzą, że Bóg jest Stwórcą wszystkiego, co istnieje, i że wszystko spoczywa w Jego rękach. Warto zauważyć, że uwielbienie i cześć kierowane są konkretnie *ku Temu, który zasiada na tronie, oraz ku Barankowi (Jezusowi Chrystusowi)*. Baranek symbolizuje ofiarę, jaką Jezus Chrystus złożył na krzyżu, by zapłacić za nasze grzechy. Tym samym akt uwielbienia odnosi się do Bożej mocy oraz zbawienia, które stało się udziałem ludzi dzięki śmierci *Chrystusa*.

Objawienie 5:13 ten zachęca nas do refleksji nad tym, jak ważne jest uznanie Bożej zwierzchności i wielbienie Stwórcy za Jego dzieła. W codziennym zabieganiu często zapominamy, jak wielki i budzący podziw jest nasz Bóg. Jednak lektura tego fragmentu przypomina nam, że Bóg jest obecny we wszystkich aspektach stworzenia. Opisane tu uwielbienie i cześć obejmują wszystko, co znajduje się w niebie, na ziemi i w morzu. Oznacza to, że każda cząstka stworzenia uznaje Boży autorytet i na swój sposób oddaje Mu chwałę. Jako ludzie również powinniśmy brać z tego przykład i wypełniać Bożą wolę w

naszym codziennym życiu.

W wymiarze praktycznym werset ten uczy nas, jak ważne jest dziękowanie Bogu za wszelkie otrzymane od Niego dobrodziejstwa. Często traktujemy to, co posiadamy, jako coś oczywistego i nie doceniamy darów, którymi obdarzył nas Bóg. Dlatego musimy zawsze zachowywać postawę wdzięczności i pokory, nawet w trudnych chwilach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie zaznają już głodu ani pragnienia, nie porazi ich słońce ani żaden upał; Ponieważ Baranek, który jest pośrodku tronu, będzie ich pasł i poprowadzi ich do żywych źródeł wód, i otrze Bóg wszelką łzę z ich oczu.
>
> *— Objawienie 7:16-17*

Książka: Nowy Testament / Objawienie
Tematy: Pocieszyciel, zachęta, Życie wieczne, ochrona, smutek

Interpretacja:
Biblia jest pełna pokrzepiających obietnic, a jedna z najpiękniejszych znajduje się w Księdze *Objawienia 7:16–17*. Czytamy tam zapewnienie, *że Baranek – Jezus Chrystus* – będzie pasł swój lud i prowadził go do źródeł wód życia, a Bóg otrze wszelką łzę z ich oczu. Wersety te niosą nadzieję i otuchę cierpiącym, będąc dowodem na to, że w pełnej miłości obecności Boga zawsze możemy znaleźć ukojenie.

Głębsze znaczenie

Fragmenty te są niezwykle ważne, gdyż dają nam przedsmak obietnicy niebiańskiego raju, w którym Bóg na zawsze położy kres wszelkiemu smutkowi i cierpieniu. Obraz pasterza prowadzącego swoje stado do świeżej wody ukazuje miejsce, w którym każda dusza zazna pokoju i szczęścia. Przypominają nam one, że Bóg jest Pasterzem, który prowadzi swój lud przez życiowe próby i kieruje tych, którzy za Nim podążają, ku miejscu pełnemu błogosławieństwa.

Obietnica Jezusa

W *Jana 10:11 Jezus* powiedział: *„Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz oddaje swoje życie za owce”*. Słowa te ukazują głębię miłości Jezusa do nas. Oddał On za nas życie na krzyżu, abyśmy mogli zostać poprowadzeni do źródeł wód życia. Jego ofiara gwarantuje, że w trudnych chwilach zawsze będziemy mieli źródło pocieszenia i miłości. W Jego miłości i obecności odnajdujemy uzdrowienie oraz ukojenie, których potrzebujemy, by z nadzieją iść naprzód.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*